

Chương 637: Khủng Hoảng Ở Lực Lượng Đồng Minh

(Số từ: 2625)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

17:43 PM 04/12/2023

Hai ngày sau khi Wallen sụp đổ.

"Với tốc độ này, tất cả các kẻ Bất diệt sẽ được khôi phục trong vòng 5 ngày."

Trong phòng thí nghiệm dưới lòng đất của Đại học Phép thuật Temple, Christina chậm rãi gật đầu khi nhìn thi thể bị hư hại của những kẻ Bất diệt đang dần được phục hồi tại cảng.

Khía cạnh đáng sợ nhất của kẻ Bất diệt không phải là sức mạnh của chúng, mà là khả năng tự phục hồi.

Chúng giống như những con Golem, những cỗ máy có thể hoạt động trở lại chỉ với một số sửa chữa.

Do đó, sức mạnh thực sự của kẻ Bất diệt đến từ sự hồi sinh của chúng.

Một quân đoàn không chết.

Sinh vật sống duy nhất trong đội quân đó là Ludwig.

Đương nhiên, Ludwig đã tham gia trận chiến Wallen với tư cách là thành viên của kẻ Bất diệt, đội mũ và đeo mặt nạ.

Mặc dù tất cả những kẻ Bất diệt đều có sức mạnh vượt trội, Ludwig đặc biệt xuất sắc trong số chúng.

Anh ta phải chịu đựng Ma thuật đen thậm chí còn mạnh hơn và trải qua các thí nghiệm Chimera để chống lại Ma thuật đen. Đó là lý do tại sao Ludwig chắc chắn mạnh hơn những kẻ Bất diệt khác.

Kết quả của việc chịu đựng những điều không thể chịu đựng được, anh ta mạnh hơn những kẻ Bất diệt khác.

Lực lượng Đồng minh chỉ chiến đấu một lần kể từ trận chiến Serandia, nhưng Ludwig, người đã hành quân cùng với kẻ Bất diệt, hầu như không có thời gian để nghỉ ngơi.

Chừng nào Ludwig còn chiến đấu bên cạnh những người lính đã chết không biết mệt mỏi, anh ta không còn lựa chọn nào khác ngoài việc được triển khai trên nhiều chiến trường hơn nữa.

Thỉnh thoảng, những cơn co giật sẽ xảy ra do phản vệ, nhưng tình trạng của anh sau trận chiến với Wallen tương đối tốt.

“Ugh...”

Ludwig nghiền chặt miệng khi nuốt xuống thứ chất lỏng sẫm màu.

“Ugh! Ugh!”

Sau khi nôn một lúc, Ludwig hầu như không thể nuốt được thứ chất lỏng đó và thở dài thườn thượt.

Ngay cả Ludwig, người có điểm mạnh duy nhất là sức chịu đựng, cũng có đôi mắt trũng sâu vì trải qua vô số trận chiến mệt mỏi.

Bên cạnh anh, Louis Ancton và Anna đang kiểm tra Ludwig.

Thứ mà Ludwig vừa uống là một loại thuốc giả kim để giảm bớt sự phản vệ.

"Nó chắc chắn có hiệu quả. Nhưng tôi rất tiếc phải nói điều này... Tại sao mùi vị của nó lại tệ như vậy...?"

Ludwig che miệng trong khi cố gắng điều hòa hơi thở, như thể anh ấy sắp nôn đến nơi.

Ludwig nôn không phải do phản vệ mà vì mùi vị kinh khủng.

"Tôi sẽ không phiền nếu nó chỉ đắng, nhưng có cái gì đó buồn nôn về mùi... Vị cũng tệ không kém, cảm giác như lưỡi tôi đang thối rữa..."

Ludwig, người đã phải chịu đựng cơn đau có thể khiến người bình thường phải kinh ngạc, rùng mình như thể không chịu nổi mùi vị của thuốc an thần.

Thấy Ludwig trông còn khổ sở hơn vì mùi vị kinh khủng, Christina nhún vai.

“Thật ra, chẳng có lý do gì mà nó lại có mùi vị kinh tởm như vậy.”

"...Huh?"

"Tôi cố ý làm như vậy."

"Cái gì?"

Trước lời nhận xét đó, không chỉ Ludwig mà cả Louis và Anna, những người đang kiểm tra tình trạng của Ludwig, đều trông rất sốc.

Cô đã cố tình làm cho nó có mùi vị ghê tởm.

"Nếu nó có vị ngon, cậu sẽ tiếp tục khao khát nó. Vì vậy, tôi đã làm nó theo cách đó để đảm bảo cậu chỉ uống khi thực sự cần."

"...Vậy, điều này có hại cho cơ thể của tôi không?"

"Đương nhiên là không tốt."

Mặc dù thuốc an thần ngăn cơ thể Ludwig suy sụp hoặc gây ra phản ứng đào thải, nhưng cuối cùng nó là một chất rất nguy hiểm.

"Cho dù hiện tại không sao, nhưng uống thường xuyên cũng không tốt."

Vì vậy, khi Christina nói rằng cô ấy đã cố tình làm cho nó có mùi vị kinh tởm, Ludwig gật đầu với vẻ mặt bối rối.

"Dù sao thì... Mọi người đã nhìn thấy kẻ Bất diệt trong trận chiến này. Thế ỏn không?"

Louis Ancton thận trọng đưa ra chủ đề này.

Cho đến bây giờ, kẻ Bất diệt đã hành động bí mật, nhưng trong trận chiến này, nó đã lộ diện trước toàn bộ Lực lượng Đồng minh.

Mọi người đều biết rằng bầu không khí đang trở nên bất ỏn hơn từng phút.

"Tình hình chắc chắn sẽ trở nên phức tạp, nhưng đó không phải là mối quan tâm của chúng ta."

Như Christina đã nói, chính trị dành cho những người chơi trò chơi chính trị.

"Nếu mọi người phát hiện ra bản chất thực sự của kẻ Bất diệt, mọi thứ sẽ trở nên thực sự... phức tạp."

"Thật tốt nếu nó trở nên phức tạp."

Christina nhìn những thi thể đang được tái thiết từ xa và nói.

"Khi mọi thứ trở nên phức tạp hơn, những cái ả sẽ bắt đầu bò ra từng cái một."

"...Ah."

"Một khi mọi chuyện kết thúc và họ lẫn trốn, chúng ta sẽ không bao giờ tìm được họ. Họ sẽ lộ mặt từng người một."

Christina không quan tâm đến chính trị, cô ấy cũng không quan tâm đến việc mọi thứ diễn ra như thế nào.

Nhưng sự hỗn loạn chắc chắn sẽ tạo ra cơ hội.

Những kẻ cơ hội sẽ luôn xuất hiện khi có cơ hội.

Những người đã ả náo và không thể tìm thấy cho đến nay cũng sẽ lộ đầu ra trong số những người như vậy.

Đó là tất cả những gì họ cần biết.

Không cần phải biết nhiều hơn nữa.

Những người gây ra sự hỗn loạn.

Những kẻ khai thác sự hỗn loạn.

"Tất cả những gì chúng ta phải làm là chờ đợi."

Và những người chờ đợi mọi người tụ tập giữa sự hỗn loạn.

Với những suy nghĩ khác nhau trong đầu, Thảm Hoạ Công đang đi đến hồi kết.

"Chúng ta bắt đầu trở về đi."

Họ không cần phải ở trong cơ sở đã được tự động hóa này.

Cuối cùng, tất cả họ đều có một mục tiêu duy nhất.

Tất cả họ sẽ đến đó cùng nhau.

Có những người đã bắt tay với Ma Vương.

Khi Lực lượng Đồng minh tiếp tục di chuyển đến điểm đến tiếp theo, họ thì thầm với nhau và những trò chơi đấu trí khốc liệt diễn ra.

"Làm sao điều này có thể xảy ra được? Chúng ta phải tìm ra và phán xét những kẻ xấu xa đã âm mưu với những kẻ phản bội nhân loại càng sớm càng tốt."

Một số nhấn mạnh vào điều này.

"Vũ khí của Đế quốc quá nguy hiểm. Tất nhiên, âm mưu với Ma vương là một vấn đề nghiêm trọng, nhưng ủng hộ Đế quốc một cách mù quáng cũng rất mạo hiểm."

Có những người không thích cả hai bên.

"..."

Có những người nuốt những gì họ muốn nói và không nói gì.

Khi Hoàng đế vắng mặt, Louise von Schwarz lặng lẽ nhìn những người có ảnh hưởng từ nhiều nơi tập trung tại Trụ sở Quân đội Kernstadt và thảo luận.

Những người có ảnh hưởng đã cố gắng tìm một tiêu điểm trong tình huống hỗn loạn này.

Không thể tập hợp dưới quyền của Hoàng đế, người đã can thiệp vào một sức mạnh quá mức nguy hiểm, họ đã chọn Louise làm giải pháp thay thế và tập hợp trước mặt cô.

Cách âm đã được triển khai, vì vậy cuộc trò chuyện sẽ không lọt ra ngoài doanh trại.

Tuy nhiên, Hoàng đế đã nói một điều không nên nói ở một nơi có quá nhiều người.

Quá nhiều tai đã nghe, và quá nhiều miệng đã biết.

Câu chuyện về những kẻ thông đồng với Ma vương trong Lực lượng Đồng minh.

Câu chuyện rằng đội quân xuất hiện trong trận chiến Wallen thực sự được tạo ra từ xác chết của các anh hùng chiến tranh sẽ sớm lan truyền khắp toàn bộ Lực lượng Đồng minh.

Bí mật sẽ chỉ được giữ tạm thời.

Cả thế giới sẽ biết về sự điên rồ của Đế quốc và sự tồn tại của vô số kẻ phản bội loài người.

Và Louise là một trong những kẻ phản bội đó.

Louise quan sát những người tin rằng họ nên cảnh giác với cả hai bên, những người hào hứng giết những kẻ âm mưu của Ma vương và những người im lặng quan sát tình hình.

Cuối cùng, không phải ai cũng cần thiết.

“Ngài nghĩ sao, Chỉ huy?”

Có nhiều chỉ huy từ nhiều đội quân khác nhau có mặt, nhưng người duy nhất có thể được gọi là Chỉ huy trong cuộc họp mặt này là Louise. Rốt cuộc, cô có đội quân lớn nhất.

Mọi người nhìn Louise von Schwarz.

Số hai hiện tại của các Lực lượng Đồng minh.

Lời nói của cô mang trọng lượng đáng kể. Đó là lý do tại sao Hoàng đế đã tìm kiếm cô chứ không phải ai khác.

Bất ngờ trước cơn mưa như trút nước bất ngờ, họ đã tụ tập lại để tìm chỗ trú ẩn.

Biết rằng cây cổ thụ mang tên Đế quốc đã bảo vệ họ cho đến tận bây giờ đang trên bờ vực mục nát và đổ gục, họ đổ xô đến dưới bóng mát của cái cây trông tương đối khỏe mạnh hơn tên là Kernstadt.

—Ma vương, Hoàng đế, Đế quốc.

Tự hỏi làm thế nào nó đã đi đến điều này.

Nói rằng họ nên giết những kẻ phản bội nhân loại, nhưng vẫn không chắc chắn.

Louise nhắm mắt lại, cảm thấy mọi sự chú ý đổ dồn vào mình.

"Hừm..."

Hoàng đế đã tung xúc xắc.

"Ta..."

Đó là một tín hiệu.

Một tín hiệu rằng bây giờ cô cũng phải tung xúc xắc.

"Ta ủng hộ Ma Vương."

Louise có nên mong đợi một gáo nước lạnh tạt vào mình không?

Hay cô nên mong đợi bị đóng băng?

Bất chấp tình hình, cảnh tượng mọi người hóa đá khi họ đang ngồi khá là thú vị đối với Louise.

Điều mà mọi người hy vọng được nghe từ miệng của Louise là một phân tích về tình hình hiện tại, một dự đoán và hướng đi của nhân loại.

Họ đã đợi cô dẫn lối cho họ.

Liệu có còn tương lai cho Đế quốc hay không.

Phải có thái độ như thế nào đối với những người cộng tác với Ma vương.

Có nên hành động ngay lập tức hay không.

Họ đã mong đợi một cuộc thảo luận như vậy.

Họ đã hy vọng vào một số hiểu biết hoặc dự đoán.

Tất nhiên, trong suy nghĩ của họ, không có kịch bản nào mà Chỉ huy Kernstadt sẽ nói rằng cô ấy ủng hộ Ma vương.

Chắc chắn không ai đoán trước được rằng cô ấy, trong số tất cả mọi người, là cộng tác viên đó.

"Cái quái gì vậy...?"

Rất lâu, rất nhiều người đều đông cứng tại chỗ, không nói được lời nào, cuối cùng mở miệng cũng chỉ có thể nói như vậy.

"Không khó hiểu lắm phải không? Tôi là cộng tác viên của Ma Vương."

Khuôn mặt của mọi người trở nên xám xịt trước lời tuyên bố tiếp theo thậm chí còn bùng nổ hơn của cô.

Hỗ trợ hấn ta, và hơn thế nữa, nói rằng cô ấy là cộng tác viên.

Không ai khác ngoài cô ấy.

Chỉ huy của quân đội lớn thứ hai, ngoại trừ Đế quốc, đã mạnh dạn tuyên bố ủng hộ Ma vương.

Không ai trong phòng có thể đứng dậy lôi kẻ phản bội nhân loại ra và treo cổ cô ta.

Trong đầu mỗi người chỉ có một ý nghĩ.

Kể từ khi nào?

Có phải Kernstadt, chứ không phải quốc gia khác, đã thông đồng với Ma vương?

Tại sao cho đến bây giờ không ai biết?

Những kẻ đã kêu gào đến khản cả cổ họng rằng họ phải trừng phạt những kẻ cộng tác với Ma vương thà cắn lưỡi mà chết ngay tại đó.

Cơn thịnh nộ của những người đó dần chuyển sang nỗi khiếp sợ.

Họ đã hét lên để giết những kẻ cộng tác với Ma vương trước mặt một trong số họ.

“Các người có nghĩ rằng ta là cộng tác viên duy nhất?”

Trong nháy mắt, sức mạnh to lớn của Kernstadt đã rơi vào tay Ma vương mà họ không hề hay biết.

‘Các người có nghĩ rằng đó chỉ là Kernstadt?’

‘Các người thậm chí có thể đoán được có bao nhiêu thế lực đã rơi vào tay Ma Vương mà mình không hề hay biết không?’

Louise đẩy một suy nghĩ khác vào tâm trí bối rối của những người có mặt.

Người ta nên làm gì nếu có nhiều cộng tác viên của Ma vương?

Họ có nên tham gia phe của Ma Vương để tồn tại?

Louise không tiết lộ mọi thứ.

Cô không nói rằng các Thánh Hiệp Sĩ và Ngũ Đại Thần Giáo đứng về phía Ma vương hay Đại Công tước Saint-Owan đã đứng về phía Ma vương.

Cô không tiết lộ mọi thứ.

Hoàn toàn không cần thiết.

"Hãy suy nghĩ kỹ về lý do tại sao ta nói điều này. Sự tự tin của ta đến từ đâu. Tại sao ta lại chọn ủng hộ Ma vương."

Nếu họ tự tưởng tượng, khơi dậy nỗi sợ hãi bên trong, chắc chắn họ sẽ tạo ra những ảo tưởng thậm chí còn lớn hơn thực tế.

Nỗi sợ hãi lớn dần không kiểm soát.

"Những người sẽ tham gia cùng ta, ở lại đây."

"Ai không muốn thì rời đi."

"Nhưng ta không thể đảm bảo rằng cửa trụ sở chính của ta sẽ mở vào lần tới."

Cũng như cái tên Ma Vương từng tạo nên một tai tiếng đáng kể hơn thực lực mà hấn sở hữu.

Lần này, nỗi sợ hãi bên trong họ sẽ khiến họ tự khuất phục.

"Ta sẽ cho các người 10 phút."

Vòn vẹn 10 phút.

Đó là một khoảng thời gian quá ngắn để quyết định số phận của thế giới.

Nhưng thời gian cấp bách mang đến sự lo lắng, và việc đề cập đến việc không có cơ hội tiếp theo khiến con người rơi vào sợ hãi.

Những từ "không có cơ hội tiếp theo" không có gì là ép buộc.

Khi 10 phút lo lắng đó trôi qua, đã có những chiếc ghế trống trong trụ sở chính.

Chắc chắn, một số đã rời khỏi chỗ ngồi của họ.

Nhưng vẫn còn nhiều chỗ ngồi.

"..."

Cuối cùng, ngay cả khi cộng tất cả những cuồng nộ và hận thù, nó có gục ngã trước khát vọng sinh tồn tuyệt đối hay không?

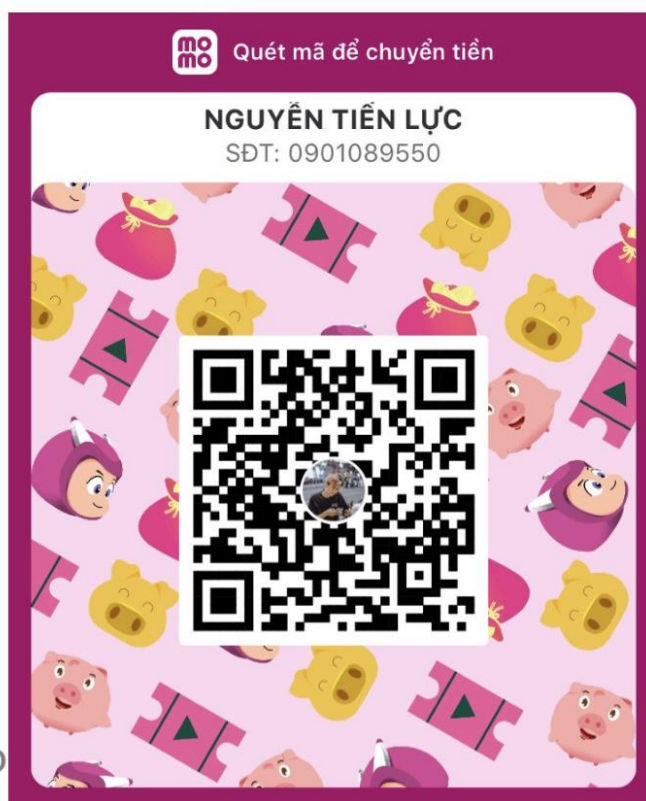
Louise không thể cảm thấy hài lòng với cảnh tượng trước mắt mình.

<Trans Note>

Xem chính trị mà cuốn thể nhờ :v

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và mọi người có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

**THẤY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỦNG
HỘ TÔI QUA:**

Thanks For Reading